

ที่ พร ๐๐๒๓.๓/ว ๕๐๖

ศาลากลางจังหวัดแพร่
ถนนไชยบูรณ์ พร ๕๔๐๐๐

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง แจ้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กรณีผู้สูงอายุต้องโทษจำคุก
เรียน นายอำเภอทุกอำเภอ และนายกเทศมนตรีเมืองแพร่

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๐๓๕๗ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐

ด้วยกระทรวงมหาดไทย ได้แจ้งการตอบข้อหารือของจังหวัดนครราชสีมา กรณีผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุต้องโทษจำคุกในเรือนจำมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุหรือไม่ โดยในระหว่างที่ต้องโทษจำคุก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคงจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้กับภรรยาซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้มีสิทธิรับเงินเป็นประจำทุกเดือน และกระทรวงมหาดไทย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้สูงอายุที่ต้องโทษจำคุกในเรือนจำและได้รับสิ่งต่างๆ ในเรือนจำ ไม่ถือเป็นกรณีได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ อันจะทำให้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ตามข้อ ๖ (๔) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ รายละเอียดตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติ สำหรับอำเภอ แจ้งให้เทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอภิรักษ์ บุญหลวง)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดแพร่

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น

โทรศัพท์ ๐-๕๔๕๓-๔๑๑๙, ๐-๕๔๕๓-๔๕๐๔ - ๕ ต่อ ๑๑ โทรสารต่อ ๒๕

www.phraelocal.go.th , E-mail: phraelocal@hotmail.com

๒๕

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี
 เลขที่ 320
 วันที่ 30 มิ.ย. 2560
 โทร. ๒๕๖๐

๕๕๕

ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๐๓๕๗

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ พระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง แจ้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กรณีผู้สูงอายุต้องโทษจำคุก
 เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วยจังหวัดนครราชสีมาขอหารือ กรณีผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุต้องโทษจำคุกในเรือนจำ โดยในระหว่างที่ต้องโทษจำคุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคงจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้กับภรรยาซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้มีสิทธิรับเงินเป็นประจำทุกเดือน จึงขอหารือว่ากรณีผู้สูงอายุที่ต้องโทษจำคุกดังกล่าวมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุหรือไม่ อย่างไร

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ส่วนที่ ๖ การอนามัยและการสุขาภิบาล หมวด ๒ อนามัยของผู้ต้องขัง ข้อ ๗๐ กำหนดให้จ่ายเครื่องนุ่งห่มหลับนอนแก่นักโทษเด็ดขาดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด หมวด ๓ การรักษาพยาบาล ข้อ ๗๒ กำหนดให้เรือนจำทุกแห่งจัดให้มีสถานพยาบาลเพื่อเป็นการรักษาพยาบาลผู้ต้องขังที่ป่วย หมวด ๔ การเลี้ยงอาหาร ข้อ ๗๗ กำหนดให้จัดให้ผู้ต้องขังได้รับประทานอาหารอย่างน้อย ๒ มื้อ คือ เช้าและเย็น อาหารมื้อหนึ่งๆ ให้ประกอบด้วย ข้าวหรือสิ่งอื่นแทนข้าว และกับข้าวหรือสิ่งอื่นแทนกับข้าว เป็นต้น ซึ่งสิ่งต่างๆ ดังกล่าวมิใช่สิ่งที่รัฐจัดให้มีขึ้นเป็นพิเศษเพื่อให้ผู้ต้องขังมีชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและสะดวกสบายหรือเป็นสิทธิประโยชน์แต่อย่างใด แต่เป็นการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามหลักปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เรื่องการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ผู้ต้องขังในเรือนจำถือเป็นพลเมืองของประเทศเช่นกัน จึงควรได้รับสิทธิต่างๆ เช่นเดียวกับประชาชนทั่วไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ดังนั้น ผู้สูงอายุที่ต้องโทษจำคุกในเรือนจำและได้รับสิ่งต่างๆ ในเรือนจำ ไม่ถือเป็นกรณีได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ อันจะทำให้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ตามข้อ ๖ (๔) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
 กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
 โทร๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๕ โทรสาร ต่อ ๔๑๐๓